

Popiežius PRANCIŠKUS: „Gimiau tam, kad būčiau arti tavęs“

Evangelisto Luko pasakojime matome kažką panašaus į mūsų situaciją: visi užsiėmę ir skuba dėl svarbaus įvykio, gyventojų surašymo, kuriam reikėjo daug pasirengimų. Tačiau netrukus evangelinis pasakojimas atsiriboja nuo šio žemiško scenarijaus, kad atkreiptų dėmesį į visai kitą tikrovę. Šiame pasakojime tris kartus pabrėžiama iš pirmo žvilgsnio visai nereikšminga detalė: Marija paguldo Jėzų į dėžias, angelai praneša piemenims apie ženklą – kūdikį dėžiose, o šie būtent tai ir aptinka – kūdikį dėžiose (žr. Lk 2, 7. 12. 16). Kodėl dėžios tokios svarbios? Tai neatsitiktinis ženklas, lydintis Kristaus įžengimą į pasaulio sceną. Norėdami atrasti Kalėdų prasmę, turime žvelgti į jų pusę, į būdą, kuriuo Dievas gimsta istorijoje, kad ir istorija atgimtų: tai tarsi Dievo prisistatymo manifestas, kuris mums sako mažiausiai tris dalykus – artumas, neturtas, artumas. Artumas. Dėžių paskirtis yra padaryti maistą ar pašarą lengvai pasiekiamą. Jos gali simbolizuoti vieną iš žmogiškumo aspektų – plėšrų, godų vartojimą. Gyvuliai tvarte minta šieną, o žmonės pasaulyje, trokštantys valdžios ir pinigų, minta savo artimu, savo broliais. Kiek daug karų! Ir kiek daug kur šiandien orumas ir laisvė yra paminami! Ir visuomet pagrindinės žmonių grobuoniškumo aukos yra trapieji, silpnieji. Net ir per šias Kalėdas pinigais, valdžia ir malonumais niekaip nepasisotinančioje žmonijoje nėra vietos, kaip ir Jėzaus gimimo atveju, mažiausiesiems, dar negimusiems, vargšams, pamirštiesiems. „Ypač galvoju apie vaikus, kuriuos surijo karai, skurdas ir neteisingumas. Tačiau Jėzus ateina būtent ten, jis pasirodo kaip kūdikis atmetimo dėžiose. O jame, Betliejaus Kūdikyje, yra kiekvienas kūdikis bei kvietimas į gyvenimą, politiką ir istoriją žvelgti kūdikio akimis. Dievas įsitaisto atmetimo ir nepatogumo dėžiose: jis ateina ten, kur trūksta žmoniškumo, tyro dėraus skubėjimo vartoti ir turėti sukeltas bendras abejingumas. Jėzus gimsta tokio- mis sąlygomis, arti mūsų. Ateina ten, kur ryjamas maistas, kad pats taptų mūsų maistu. Dievas nėra tėvas, kuris ryja savo vaikus, bet Tėvas, kuris per Jėzų padaro mus savo vaikais ir maitina mus švelnumu. Ateina paliesti mūsų širdies ir pasakyti, kad vienintelė jėga, kuri keičia istorijos eigą, yra meilė. Jis nelieka tolimas ir galingas, bet tampa artimas ir nuolankus. Jis, kurio sostas buvo dangus, leidžiasi paguldomas į dėžias. Broli, sese, šį vakarą Dievas prisiartinio prie tavęs, nes tu jam rūpi. Iš dėžių, kaip maistas tavo gyvenimui, jis sako tau: jei jautiesi išvargintas įvykių, ryjamas savo

KELYJE

IV ADVENTO SEKMADIENIS
2024-12-22 NR.1311

Linkėdami vieni kitiems džiaugsmo ir dvasios ramybės, vos po kelių dienų uždegsime Šv. Kalėdų žvakę. Todėl taip svarbu šiame besibaigiančiame advento laikotarpyje priartėti prie Kristaus. Tik giliai tikėdami ir pasitikėdami Dievu, išliksime krikščionimis ne tik žodžiuose, bet ir darbuose. Sveikiname Jus su Kristaus gimimo švente! Norim Jums palinkėti, kad šventinė nuotaika, pripildžiusi širdį šviesos, džiaugsmo ir viltingo laukimo, niekada Jūsų neapleistų. Kad laimę, džiaugsmą ir pasitenkinimą rastumėte kasdieniniuose darbuose, mažose gyvenimo smulkmenose, kad noras dalintis gėriu su kitais virstų kasdieniniu įpročiu. Dėkojame už dar vienus bendrystės metus, už jūsų ištikimybę ir paramą, gerą žodį. Lai Amžinasis dieviškosios šviesos šaltinis nušviečia ir toliau mūsų bendrą kelią.

Palaimintų šventų Kalėdų ir laimingų 2025-ųjų Viešpaties metų!

Skaitinys iš pranašo Michėjo knygos (Mch 5, 1–4a)

Viešpats taip sako:

„O tu, Efratos Betliejau, mažiausias tarp Judo kaimų, iš tavęs man kils tas, kuris valdys Izraelį; jo kilmė siekia senų senovę, seniai praėjusius laikus. {Todėl jis paliks juos lig laiko, kai įsčiose nešiojanti kūdikį bus pagimdžiusi; tuomet jo giminių likučiai sugrįš pas Izraelio vaikus.} Jis tvirtai laikysis ir ganys savo kaimenę Viešpaties jėga, Viešpaties, savo Dievo, galingu vardu.

Jie gyvens saugiai, nes dabar jo didybė pasieks žemės pakraščius. Jis pats bus taika!“

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 8 682 60227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com
Vienuolyno gvardijonas Andrius Dobrovolskas OFM • mob. tel.: 8 698 44769
Parapijos vikaras Paulius Vaineikis OFM • mob. tel.: 8 682 67299
Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 8 698 35096
Parapijos vikaras Kazimieras Kasparavičius OFM • mob. tel.: 8 668 36996

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Šv. Mergelėi Marijai parapija

į. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 8 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

P. Dieve, pastatyk mus vėl ant kojų!

Tešviečia mums veidas tavasis, ir mes išgelbėti būsim!

Atgręžk savo ausį, Ganytojau Izraelio, *
Tu, kuris sėdi soste ant kerubų, sušviski.
Parodyk savo galybę, *
ateik mūsų gelbėt! – P.

Atsigręžk vėl į mus, Galybių Dieve! †
Pažvelk iš dangaus, pasižiūrėki, *
tuo vynmedžių pasirūpink.

Ateik ir globok, ką tavo dešinė pasodino, *
jauną kamieną, kurį išauginai sau tokį stiprų. – P.

Suteik pagalbą vyrui savo dešinėsios – *
žmogaus sūnui, kurį išauginai sau tokį stiprų!
Tada mes nuo tavęs daugiau nesitrauksim, *
laikyk mus gyvus, kad šlovintume tavo vardą! – P.

Skaitinys iš Laiško žydams (Žyd 10, 5–10)

Broliai ir seserys!

Ateidamas į pasaulį, Kristus byloja: *Aukų ir atnašų tu nebenori, bet paruošei man kūną. Tau nepatiko deginamosios atnašos ir aukos už nuodėmes. Tuomet aš tariau: Štai ateinu, kaip knygos rietime apie mane parašyta, vykdyti tavo, o Dieve, valios!*

Anksčiau pasakęs: *Aukų ir atnašų, deginamųjų ir permaldavimo aukų tu nebenori, nemėgsti*, – o jos atnašaujamos pagal Įstatymą, – jis paskui paskelbė: *Štai ateinu vykdyti tavo valios*. Jis panaikina viena ir nustato kita. Dėlei tos valios esame Jėzaus Kristaus kūno atnašavimu vieną kartą pašventinti visiems laikams.

Posmelis prieš Evangeliją (Mt 1, 23)

**P. Aleliuja. – Štai mergelė nešios įsčiose ir pagimdys sūnų,
ir jis vadinsis Emanuelis – „Dievas su mumis.“ – P. Aleliuja.**

Iš šventosios Evangelijos pagal Luką (Lk 1, 39–45)

Tomis dienomis Marija susiruošusi skubiai iškeliavo į Judėjos kalnyno miestą. Ji nuėjo į Zacharijo namus ir pasveikino Elzbieta.

Vos tik Elzbieta išgirdo Marijos sveikinimą, jos įsčiose šoktelėjo kūdikis, o pati Elzbieta pasidarė kupina Šventosios Dvasios. Ji balsiai sušuko:

„Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų, ir palaimintas tavo įsčių vaisius! Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties motina aplanko mane?! Štai vos tik tavo pasveikinimo garsas pasiekė mano ausis, šoktelėjo iš džiaugsmo kūdikis mano įsčiose. Laiminga įti-

**„Todėl pats Viešpats duos jums ženklą:
Štai ta mergelė laukiasi, - ji pagimdys sūnų ir
pavadins jį Emanuelio vardu.“**

(Iz 7,14)

Aklas Marijos ir Juozapo pasitikėjimas

Dangaus Karalystės žmonės kuria istoriją. Jie išsiveržia iš mažų šio pasaulio karalysčių į alternatyvų ir daug didesnį pasaulį, visą sukurtą Dievo. Žmonės, kurie vis dar gyvena netikrajame „aš“, yra istorijos stabdžiai. Jie naudoja Dievą ir religiją savo pačių padėčiai apsaugoti ir pasaulio, kuris juos palaiko, *status quo* išlaikyti. Paprastai tai baikštūs, geručiai, įvairaus amžiaus eiliniai žmogeliai, kurie mąsto kaip visi ir neturi jėgų išsivežti, arba, Jėzaus žodžiais kalbant, atsiversti (pvz.žr. Mk1,15; Mt 4,17).

Kaip galime manyti, kad Marija, jei ji mąstė taip, kaip mąstyti buvo išmokyta kiekviena žydų mergaitė, galėjo būti pasiruošusi tokiai žinia? Ji turėjo leisti Dievui išvesti ją iš jos lūkesčių, jos patogumų zonos, iš jos pareigingumo sekti religinį vadovą. Ji buvo labai jauna ir ne itin išsilavinusi. Gal būtinas kelias vis dėlto yra ne pati teologija, o tiesiog sąžiningumas ir drąsa? Niekas, kas buvo kalbama sinagogoje, nebūtų paruošę Marijos ir Juozapo tokiai padėčiai. Jie abu turėjo pasikliauti savo angelais! Kuris tikras vyskupas patikėtų tokia padėtimi? Aš pats nepatikėčiau. Viskas, ką žinome apie Juozapą, tai tik tai, kad jis buvo „teisus“ (Mt1,19), jaunas, ir ko gero, taip pat neišsilavinęs. Visa tai meta iššūkį mūsų kriterijams ir tikrumo vertinimo būdai.

Taigi, kodėl mes mylime ir žavimės tokiais žmonėmis kaip Marija ir Juozapas, bet vis tiek nesekame jų tikėjimo keliu, jų drąsa, jų nepasitikėjimu religine sistema? Jie abu buvo pasauliečiai, kurie visiškai pasitikėjo savo vidine Dievo patirtimi ir ja sekė iki Betliejaus ir toliau. Šventajame Rašte neminima, kad jiedu savo vidinėms patirtims patikrinti būtų kreipęsi į vyriausiuosius kunigus, sinagogą ar į žydų šventraščius. Marija ir Juozapas drąsiai ir akiai įtikėjo, kad jų patirtis yra tiesa, ir niekas neužtikrino, kad jie yra teisūs. Vienintelis jų apsauginis tinklas buvo Dievo meilė ir gailėstingumas, apsauginis tinklas, kurį daugybę kartų jau buvo išbandę, antraip— jie niekada nebūtų galėję taip lengvai ant jo kristi.

Apmastymui

Kokiais būdais jūs pasitikite savo vidiniu autoritetu? Ar bijote, kad maištaujate, jei taip elgiatės? Ar Marija ir Juozapas buvo maištininkai? (iš knygos „Advento meditacijos kiekvienai dienai“)

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

Šv. Mišių laikas per šv. Kalėdas ir Naujus metus:

gruodžio 24 d. - 8:00 ir 21:00 val.

gruodžio 25 d. - 8:00, 10:30, 12:30 ir 18:00 val.

gruodžio 26 d. - 8:00, 10:30, 12:30 ir 18:00 val.

gruodžio 31 d. - 8:00, 18:00 ir 23:00 val.

2025-01-01 - 10:30, 12:30 ir 18:00 val.

PARAPIJOS RAŠTINĖJE GALIMA ĮSIGYTI:

Pašventintų tradicinių bei kalėdinių žvakių, **kalėdaičių** Kūčių vakarienės stalui.

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

Kviečiame kiekvieną atrasti laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente. Adoracija vyksta Kankinių koplyčioje: **Kasdien I-V ir VII - 16:00-17:30 val.**, o **šeštadienį visą dieną** t.y. iškart po 10 val. šv. Mišių iki 17:30 val.

Dėkojame Valerijos ir a.a. Antano šeimai už padovanotą eglutę bažnyčiai, o jaunimui už papuošimą.